

گاهی آبهای فرورو در اعماق زمین به توده های نفوذی در حال سرد شدن برخورد می نمایند. در نتیجه درجه حرارت، قابلیت انحلال این آبها افزایش می یابد و در نقطه بخصوصی بعلت کاهش وزن مخصوص (افزایش حجم) تشکیل یک چرخه می دهند که در امتداد گسلها به سمت بالا آمده و در طی مسیر خود یک سری مواد و ترکیبات مربوط به سنگهای اطراف خود از قبیل مس، سرب، روی، جیوه، آرسنیک، طلا، نقره و غیره را حل می نماید. این مواد در اعماق خاص تحت تاثیر تغییرات مربوط به عواملی چون حرارت و فشار شروع به ته نشینی و ایجاد ذخایر گرمابی می نمایند. بنابراین در تشکیل اکر ذخایر گرمابی، آبهای سطحی نقش اساسی دارند

آبهای دریائی-اقیانوسی

نوعی از آب های سطحی را شامل می شوند که در تشکیل بعضی از ذخایر رسوبی و ماسیو سیولفیدها نقش اساسی دارند. در این مورد نقش بخارات برونزمی (exhalites) از کف دریا در تشکیل ذخایر ماسیو سیولفیدی قابل اهمیت می باشد. از ماسیو سیولفیدها می توان تیپ های قبرس

Cyprus type

، بشی

Besshi type

کورکو

kuroko type

را نام برد

آبهای فسیل

شامل آبهای مدفون مانده در بین ذرات تشکیل دهنده رسوبات است که در اصل می تواند همان آبهای جوی باشند که دیرزمانی در داخل رسوبات مدفون مانده با کانیهایی مشکله سنگها واکنش انجام داده، ویژگیهای متفاوتی پیدا می نمایند و در تشکیل ذخایر معدنی از جمله تیپ دره می سی سی پی (MVT)

، نقش کارا دارند

آبهای دگرگونی

هرگاه آبهای محصور بین ذرات رسوبی تحت تاثیر فشار و حرارت ناشی از دگرگونی قرار گیرند، این فشار و حرارت موجب می شود تا آنها، فضاهای بین دانه ها را ترک کنند و شروع به حرکت نمایند و این آبها می توانند بعضی از مواد را در خود حل کنند و آنها را در شکستگیها و گسلها بصورت ذخایر رگه ای بر جای می گذرانند .

آبهای ماگمایی

ماگما ماده روان سنگ ساز که بطریق طبیعی تشکیل شده، و نفوذ و خروج آن طی عمل سرد شدن (solidification) سنگهای آذرین را بوجود می آورد می باشد .

ماگماهای ماغیک و اولتراماغیک از مانند بالایی منشا می گیرند ولی ماگماهای اسیدی اغلب حاصل ذوب آناتکسی پوسته قاره ای است و مقدار کمی از آن حاصل تفریق ماگمای ماغیکی می باشد .

میزان آزاد شدن آب از یک گداخته ماگمایی که از افقهای ژرف به افقهای بالاتر پوسته راه می یابد برای سنگهای بازالتی و گرانیتی متفاوت است .

تبلور این نوع مواد معدنی همراه با سیلیکاتها را می توان تابع شرایط فیزیکیوشیمیایی ماگما، شعاع یونی عناصر شرکت کننده در ساختمان این نوع ماده معدنی و همچنین درجه حرارت تبلور آنها دانست .

در صورتی که ماگمای اولتراماغیکی - ماغیکی در اقیانوسها بفرم سنگهای آتشفشانی (exhalation) سرد شوند، اگر ترکیب شیمیایی ماگما، عمق آب، شرایط
pH, Eh

آب و غیره مناسب باشد. ذخایر ماسیو سولفاید نوع مس- روی ویا نیکل-کبالت تشکیل خواهد گردید .

-بخش محدودی از ماگماهای اولترامافیک که از اعماق بسیار زیاد منشاء می گیرند و بطور استثنائی گازهای HCl, H_2O, B, F, CO_2 در آن خیلی زیاد است کیمبرلیت ها را تشکیل می دهد، کیمبرلیت ها بدلیل وجود الماس و همچنین وجود قطعاتی از سنگهای مانند بالایی و پوسته سیالیک زیرین حائز اهمیت می باشند

-در ماگماهای حد واسط و اسیدی که مقدار آب آنها بالا است، نحوه تشکیل ذخایر معدنی آنها با آنها با ماگماهای مافیک و اولترامافیک تفاوت دارد. چرا که مقدار آب موجود در این ماگماها بین کمتر از 1 درصد تا 8 درصد درنوسان است. در ماگماهای حد واسط و اسیدی، آب و کمپلکس های B, Cl, F و S^{--} از عوامل مهم در انتقال و تمرکز عناصر نظیر Sn, Mo, Au, Zn, Pb

غیره شناخته شده است. عناصر دارای شعاع یونی بزرگ مانند U, Sn, Cu

و غیره در فاز محلول متمرکز شده و با یون های $B-, F-, Cl-$

و ... تشکیل کمپلکس های مختلف را می دهند. وجود ترکیبات تمک $(NaCl, KCl)$

در آنکلوزیونهای سیال معرف اهمیت کمپلکس های کلریدی در محلول های ماگمایی است زیرا Cl

عامل موثر در جذب یون های فلزی و انتقال آنها است در این راستا فلزاتی مانند Zn, Pb, Mn

تشکیل کمپلکس های چهار وجهی و با Cu^{+2}

تشکیل کمپلکس دگر شکل یافته اند. در شرایط PH

اسیدی و فشار پائین اکسیژن $Cl-$

و

$F-$

و

Sn^{2+}

تشکیل کمپلکس های تریگونال هرمی شکل پایدار را می دهد

ارتباط ژنتیکی ذخایر فلزی خصوصاً Mo و Sn با $f-$ به اثبات رسیده است و بهمین دلیل عنصر $F-$ در پی جویی ذخایر مولیبدن و قلع از اهمیت ویژه برخوردار است

کاهش درجه حرارت و افزایش PH در محلول های ماگمایی سبب بی ثباتی کمپلکس های Cl و $F-$ می

شود در نتیجه کانیهای غنی از

Cl-

و

F-

نظیر میکا، توپاش، فلوریت و آپاتیت کریستالیزه می شوند. این کانیها در زون گرایزن و در بخش فوقانی توده های نفوذی اسیدی در سیستم های قلع و مولیبدن پورفیری یافت می شود و در آنجا مواد معدن بصورت رگچه ای و پراکنده در بام آن قرار دارند

هنگامیکه ماگمایی از نوع کوارتز مونزونیت حاوی آب، به طرف سطح زمین حرکت کند، به ترتیب پیروکسن، پلاژیوکلاز، هورنبلند، فلدسپات های پتاسیک و کوارتز آن متبلور خواهد شد و همزمان با آن محلول های غنی از Zn, Pb, Cu و غیره در بالای سیستم متمرکز می شوند و در شرایط مناسب تشکیل ذخایر مس پورفیری را می دهند

ج- نحوه مهاجرت و انتقال مواد

بطور کلی حمل مواد معدنی

بصورت محلول و یا غیر محلول در آب

بصورت ترکیبات ساده یونی و یا ترکیبات پیچیده (کمپلکس)

توسط ماگما، محلول های ماگمایی، گرمابی و آبهای سطحی صورت می گیرد مواد معدنی در محلول های

ماگمایی و گرمابی اغلب به صورت کمپلکس های مختلف حمل می شوند. از جمله :

عناصر Cu, Ag, Zn, Pb بصورت کمپلکس های کلریدی Cl-

عناصر Sb,As,Hg,Au در حرارت پائین و در محلول های گرمایی بصورت کمپلکس های بی سولفیدی H-
2S,HS
عناصر Mo,Sn در محلول های ماگمایی بصورت کمپلکس های فلوئور (F-) حمل می شوند .

در شرایط Ph و Eh مناسب، بعضی از مواد بصورت محلول و یا غیر محلول بوسیله آبهای سطحی
و فرورو از محیط اولیه جابجا شده و در محیط مناسب ثانویه نظیر ذخایر پلاسری و ذخایر اورانیوم رسوبی
(ذخایر رسوب شیمیایی
Chemical precipitate) را بر جای می گذارند .

د- نحوه ته نشینی مواد معدنی

مواد معدنی تحت تاثیر عوامل :

وزن مخصوص

تغییرات PH,Eh

تغییرات درجه حرارت و فشار

وزن مخصوص : وزن مخصوص مواد معدنی، یکی از فاکتورهای مهم در ته نشینی و تجمع آنها است.
نظیر ذخایر پلاسری که مواد به علت مقاومت شیمیایی شان پس از حمل مکانیکی در محلی که متناسب
با وزن مخصوص آنها باشد تجمع پیدا می نمایند .

در ماگمای مافیک-اولترمافیک (که ترکیب شیمیایی مناسب دارند) کانیهای که وزن مخصوص آنها بالاست
نظیر کرومیت، مگنتیت، پنتلانیدیت و غیره همزمان با سیلیکاتهایی چون اولیوین، پیروکسن ها متبلور می
شوند و ماگمای باقی مانده در بردارنده کانیهای با وزن مخصوص سبکتر می گردد .

تغییرات : Ph,Eh دانشمندی سوئدی به نام Svant Arrhenius تجزیه الکترولیتی (Electrolytic dissociation) را پیشنهاد نمود بر این مبنا که :

طی عمل تجزیه الکترولیتی برخی ملکولهای یک ماده در یک محلول رقیق، متلاشی شده، یون ها با بار مثبت (کاتیون positive charges) (و یونهای با بار منفی آنیون negative charges) در آن از هم جدا می شوند. گسترش این فروپاشی وابسته به ضریب ثابتی است

این مقدار ثابت ضریب فروپاشی بیشتر به ترکیب ماده محلول و دمای محلول بستگی دارد. به طوریکه افزایش دمای محلول باعث افزایش ضریب ثابت فروپاشی می شود. محلولها و آب خالص خود نیز فروپاشیده یا تجزیه شده به یک کاتیون هیدروژن (H^+) و یک آنیون هیدروکسید (OH^-) تبدیل می شود .

لگاریتم ($LOG 10$) عکس غلظت یون های هیدروژن در یون محلول آبی را اندیس غلظت یون هیدروژن (Index of hydrogen ion concentration) در نظر می گیرند که به آن PH می گویند. مقدار آن اگر 7 باشد PH سترون یا خنثی است، PH با افزایش دما و فشار پایین می آید

شاخص دیگری که برای مشخص کردن محلول های کانه دار اهمیت دارد پتانسیل اکسیداسیون-احیاء Oxidation-reduction potential(Eh)

می باشد و نشانگر فشار جریان الکترولیتی است که در مدت اکسیداسیون-احیاء میان مواد در حال واکنش جریان الکتریکی است که در مدت اکسیداسیون-احیاء میان مواد در حال واکنش بوجود می آید. این شاخص بر حسب میکروولت بیان می شود و ممکن است مثبت یا منفی باشد در مورد آب این اندیس گنجایش عوامل اکسیده کننده را برای گرفتن هیدروژن و گنجایش عوامل احیاء کننده را برای گرفتن اکسیژن نشان می دهد و به این ترتیب حدی پایه از جدا شدن الکترونها در مورد مواد اکسیده کننده و احیاء شونده بدست می آید

www.infosanat.com